

her foreslaaede Form bibeholdes, maatte man paabyrde Kongerigets Finantsminister Ansvar for, at de faerlige Instituter, som forvolde Udgifter, men tillige give Indtægter, blive forvaltede saa godt som muligt. Det troer jeg ikke, man paa nogen Maade kan sige, ligesom jeg ogsaa troer, at Finantsministeren paa det Bestemteste vil frabejde sig det, hvis man vilde paabyrde ham Ansvar for Ex. for Fængslernes bedst mulige Bestyrelse, som jo ligger under Justitsministeren; Justitsministeren vilde vist ogsaa meget frabejde sig det, idet man jo da paa en forunderlig Maade vilde gjøre Finantsministeren til en Overophsynsmand over ham. Men foruden denne er der Grunde nok, som tale for, at en Forandring i Posteringen maa indtræde.

Naar jeg skulde betegne Tendentzen af det Foredrag, vi have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), saa maatte jeg komme ind paa en Fremstilling, som jeg nødig vilde, idet jeg saa maatte gaae ind paa Spørgsmaal, der egentlig ikke kunne siges at vedrøre Finantslovens Behandling. Det var forunderlige Ord, vi hørte; som Overskrift over dem kunde maastee sættes: Ministeriets Syndereregister, inddeelt i: hvad det har gjort og hvad det ikke har gjort. Ministeriet skulde bære Skylden for Alt, hvad der som nedarvet og traditionelt var kommet til det, og som det, efter hvad der her forelaa, ikke var kommet bort fra. Da der saa ikke var Mere af den Slags, kom han ind paa Noget, om hvilket han selv sagde, det vil jeg hverken rose eller dable, men blot tale om; det er en saadan Slags Mellemting, som jeg ikke veed, hvor hører hen. Først begyndte den ærede Rigsdagsmand med at opramsse Ministeriets Synder med Hensyn til Embedsstanden og sagde, at der i Ministeriet sad en Mand, som havde udtalt, at de aandelige Kræfter og Interesser ikke kunne trives ved Siden af vor frie Valglov; haarde og forstræffelige Ord! Han talte derpaa en heel Deel om de forøgede Indtægter, som Amtmænd og Departementschefer oppebar, om Pensioner til Embedsmænd

og Gud veed hvad; og saa endte han med: da der nu er gjort Alt for Embedsmændene, skal der saa slet Intet gjøres for Folket, det ulykkelige Folk, og saa blev der ramset op, hvad der kunde gjøres for det, jeg haaber til stort Gavn for det. Jeg blev virkelig ganske ængstelig paa hans Vegne; jeg tænkte, hvor slemt for ham, om han, der har gjort sig saamegen Umage, skulde glemme Noget; men hvad var saa det Hele? Bestyrligheder og Løfter, som ere hørte her saamange Gange, som tidligere ere fremsatte her saamange Gange, navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds; det var det sædvanlige Opkog af alt det Gamle. Tænk, om den ærede Rigsdagsmand havde glemt Noget, som han burde have medtaget, hvilken Sorg for ham! Jeg blev, som sagt, ganske ængstelig paa hans Vegne, thi sæt, at han sad der og glemte en Ting, og saaledes senere manglede et Baaben, han nu ikke havde brugt, hvor vilde det ikke være haardt for ham! Til sidst fik han en Konklusion ud af det Hele, som for mig er det meest Betydende; thi stjøndt der om det Øvrige kan være Meget at sige, er dog Konklusionen egentlig det, hvorpaa man bør lægge Hovedvægten. Efterat den ærede Rigsdagsmand havde paastaet, at der ifjor her havde været en Majoritet, som var gaaet Minoriteten altfor nær, og havde udelukket den saa godt som fra ethvert Udvalg, efter at have brugt et saadant Udtryk, at jeg kom uvilkaarlig til at tænke paa, at det, der vel egentlig laa bagved det Hele, var, at Majoriteten ifjor udelukkede Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds fra Finantsudvalget, fortalte den ærede Rigsdagsmand, at han havde været omkring paa Landet og der hørt det blive udtalt, at Rigsdagen i forrige Samling kun havde afslaaet meget Lidt af det, Ministeriet havde fordret. Saavidt jeg opfattede det, skulde jeg mene, at det var blevet sagt med Glæde, som Tegn paa, at Ministeriet ikke havde fordret synderlig Mere, end Rigsdagen med Villighed kunde gaae ind paa; men hvad svarede saa den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds